

Xerrada sobre l'objecció fiscal

Emmarcada dins la campanya de Fundació per la Pau, Justícia i Pau i Coordinadora d'ONG Solidàries, i organitzada pel Col·lectiu Xocolata per Tots, va tenir lloc el dia 9 de maig a Cassà, una xerrada informativa sobre l'objecció fiscal, a càrrec de Jaume Pera i Xevi Tarrés.

Durant la xerrada es va fer un resum històric del moviment d'objecció de consciència, la seva evolució i la seva raó de ser, tant en temps del servei militar obligatori com en l'actualitat. Es van explicar també les noves formes d'objecció (científica, fiscal...).

L'objecció fiscal és un moviment de desobediència civil que es basa en el dret a la objecció de consciència que recull la Constitució, que consisteix a deduir de la Declaració de Renda (deixar d'ingressar) el % que el govern destina a despesa militar. Aquests diners s'ingressen en una entitat que treballa per la pau. S'adjunta a la Declaració el comprovant de l'ingrés i una instància explicant els motius de l'objecció i demanant que es reguli legalment.

Els motius per fer objecció fiscal són els tradicionals de l'objecció de consciència (el convenciment que els conflictes mai poden ser resolts per la via de la violència) amb l'afegit que els recursos que es destinen a finalitats militars són astronòmics mentre la major part de la població del món viu en la pobresa.

Algunes dades, de les que es van do-

Un moment de la xerrada sobre objecció fiscal impartida a la sala de la Coma

nar al respecte:

- La despesa militar mundial és de 890.000 milions d'euros anuals
- Cada dia moren al món 60.000 persones per manca del més elemental
- Amb una reducció de l'1,5 % de la despesa militar mundial es podrien finançar els programes bàsics per acabar amb la misèria al món

Seguidament es va fer una anàlisi de la despesa militar espanyola en la darrera dècada, destacant les partides de caràcter militar que no apareixen dins dels pressupostos del Ministeri de Defensa i que financen bàsicament programes d'investigació militar a través del Ministeri de Ciència i Tecnologia. A continuació posem algunes de les dades, que resulten també espectaculars:

- La despesa militar espanyola en els darrers anys ha estat per sobre dels 30 milions d'euros diaris (5.000 milions de pessetes cada dia!)
- Per cada 100 ptes. que l'Estat es va gastar l'any 99 en habitatge, urbanisme, infraestructures i transport, se'n va gastar 60 més en inversions de caràcter militar
- Els recursos destinats a investigació militar representen un 40 % del total d'investigació de l'Estat (alguns anys s'ha sobrepassat el 50 %). Per comparar, la investigació sanitària espanyola represen-

ta el 3,3 % del total. També per comparar, la investigació militar a altres països és: Alemanya 8 %, Japó 4 %, França 30 %.

- Del 95 al 2000, els recursos destinats a investigació militar han augmentat un 400 % a l'Estat Espanyol
- El pressupost d'investigació militar espanyol és superior al pressupost anual de tota l'ONU, i és 100 vegades superior al de Cultura de la Pau de la UNESCO.

Finalment es van apuntar alternatives a la despesa militar. Aquestes passen per establir un nou model de seguretat que no es basi en aspectes militars, sinó en la confiança que dona la justícia social, la cultura i la igualtat estesa per tot el món. Les desigualtats mundials i les injustícies són els principals factors que amenacen la nostra seguretat i que no poden ser mai atacats per la via militar.

En el debat posterior es van discutir les dades exposades, es va parlar de la situació de l'objecció fiscal a l'actualitat i es van aclarir aspectes tècnics de com fer-la. Finalment es va fer una crida que recollim per tot aquell que hi estigui interessat. Per més informació us podeu adreçar a qualsevol membre de Xocolata per Tots o consultar la web de la campanya a : www.solidaries.org/ofiscal.

Xocolata per tots

Us esperem a
totes i a tots
el proper dissabte
13 de juliol,
al vespre,
al parc de l'Estació
de Cassà,
on hi haurà una
festa africana
amb un concert
gratuit
i un sopar popular

"La espalda del mundo" i el fòrum social de Porto Alegre

El passat dia 3 de maig es va presentar al cinema Puig d'Arques la pel·lícula "La espalda del mundo".

Tres històries cor-prenedores, duríssimes; tres mirades a aquest món que tots compartim; tres realitats que, tot i saber que existeixen, sovint volem oblidar; tres maneres d'exercir la violència sobre les persones.

La violència del capital, de l'Europa del capital que basa la nostra economia en el treball de tants infants arreu del planeta (en el cas de la pel·lícula, nens picapedrers al Perú). Nens explotats, sense el més elemental dels drets, el de l'educació, exposats a alts riscos derivats d'una feina duríssima i plena de perills (despre-niments, inhalació de pols, cremades, caigudes, etc).

La violència de la política, de l'Europa que nega el dret al territori del poble kurd i la llibertat a les persones que el defensen. Política Europea, que sembla que va tenir pressa que Turquia entrés a l'Otan, mentre condemnava un alcalde kurd a l'exili i empresonava una parlamentària kurda pel gran pecat de defensar el seu poble, de lluir una diadema amb els colors de la seva bandera durant una sessió parlamentària, i de defensar els camperols i les dones.

La violència judicial, capaç d'aplicar la més injusta de les condemnes que mai algú ha gosat proposar, la Pena de Mort, que nega el dret de qualsevol individu al penediment i a la reinserció social, que li nega el perdó i que l'aboca al corredor de la mort, un infern sense esperança (massa sovint persones que un cop assassinades s'ha demostrat que eren innocents).

Després de l'Espalda del mundo, el col·loqui moderat per Jaume Soler, alcalde d'Arbúcies i assistent al Fòrum de Porto Alegre.

Tot i les cares de derrota dels assistents, un missatge esperançador: en la mateixa pel·lícula els nens de Perú veuen el seu

futur amb il·lusió, esperen algun dia estudiar i guanyar-se la vida millor que els seus pares i que ells mateixos ho fan ara; l'exiliat kurd rep amb il·lusió notícies de la dona empresonada i la visita dels seus fills mentre espera una solució al problema de la seva nació sense territori; i el condemnat sap que no li espera res pitjor que el corredor de la mort, on el temps s'atura el dia de l'execució i on no hi ha lloc per als somnis, sap que el futur per força ha de ser millor.

I aquest és també el missatge d'esperança des de Porto Alegre. El Fòrum Mundial Social de Porto Alegre neix com a rebuig i alternativa a la vegada d'aquesta "globalització" cruel que proposa el Fòrum Econòmic Mundial a Davos-Nova York: si estàs en el mercat competitiu i guanyes, existeixes; si ets derrotat, inexisteixes; entre aquestes víctimes excloses del model econòmic mundial hi ha més de mitja humanitat. Enfront d'aquesta crueltat neix el Fòrum Social, amb vocació de Mundial, que pretén una altra globalització on "tots els móns són possibles" i proposa solidaritat amb tots els humans, mundialització dels drets humans, socialització de la democràcia, creació d'instàncies de governància mundial i universalització de la cura dels ecosistemes, entre altres objectius.

Participants de tot el món, més de 60.000 persones, més de 800 manifestos, personalitats tan diverses com Rigoberta Menchú, Chomsky, Leonardo Boff, Frei Betto..., associacions civils de tot el món, han proclamat un crit unàni-

me contra la manipulació informativa i ha resumit els intensos i plurals debats en 5 punts que han de formar part dels partits polítics, sindicats i organitzacions civils, per tal que en 10 anys "un altre món sigui possible":

1. Condonació immediata del deute extern als 60 països més pobres i endeutats del món.

2. Obertura dels mercats dels països rics a tots els productes dels països pobres.

3. Reforma dels organismes internacionals (FMI,

Fons monetari Internacional, BM, Banc Mundial i OMC, organització Mundial de Comerç)

4. Multiplicar per tres l'ajut al desenvolupament, de l'actual 0'22% al 0'7% del PIB.

5. Fer de la sostenibilitat un criteri essencial en els programes de desenvolupament.

Aquesta és la proposta, tan ambiciosa com necessària, que ens arriba des de Porto Alegre; des de les nostres associacions hem d'exigir als nostres polítics que es comprometin a lluitar per aconseguir aquest objectiu mundial, tan senzill com que ningú no en sigui exclòs.

Vázquez Montalban ens diu que a Porto Alegre es va veure "radicalitat en els gestos i les banderes, però racionalitat en les propostes que apuntaven a la profundització democràtica, a la creació d'una consciència de protagonista crítica de la societat civil i a presentar moltes esmenes concretes per dissenyar una altra globalització.*

Jaume Soler ens va venir a transmetre aquesta esperança, ens va portar la veu dels oprimits de tot el món i ens va arrancar el compromís de continuar treballant en la línia d'aconseguir que en 10 anys s'acabi la pobresa al món i s'acabin els exclosos i tots els móns, totes les cultures i tots els pobles siguin possibles.

Xocolata per tots

* Resum de diversos textos d'internet, de diversos autors: Vázquez Montalban, Leonardo Boff, Lluís de Sebastián, etc)